

เพชรประกาย

ห้องประหาร (คีตยา)
EXECUTION ROOM

พิมพ์ครั้งที่ 10

คำสารภาพ
สุดท้ายของ
นักโทษ
ประหาร

ก่อนตาย...
พวกเขาอยากบอกอะไร
เป็นครั้งสุดท้าย

ยุทธ บางขวาง

พรประภา

คำสารภาพสุดท้ายของนักโทษประหาร

ยุทธ บางขวาง

ราคา 395 บาท

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

ยุทธ บางขวาง.

คำสารภาพสุดท้ายของนักโทษประหาร.--พิมพ์ครั้งที่ 10.--กรุงเทพฯ : เพชรประกาย, 2565.
560 หน้า.

1. นักโทษ. 2. การประหารชีวิตและโทษประหาร. I. ชื่อเรื่อง.

365.6

ISBN 978-616-578-664-5

ที่ปรึกษากฎหมาย	อนันต์ แยมเกษร น.บ. น.ม. น.ศ.ม.
บรรณาธิการอำนวยการ	ดวงพร สุทธิสมบุญ
บรรณาธิการบริหาร	ชรอใจ คันธพรสิริ
ผู้เขียน	อรรถยุทธ พวงสุวรรณ
บรรณาธิการ	มธุรส เหมือนพลอย
กองบรรณาธิการ	สิริพันธ์ ศรีอรุณศักดิ์ ภัคจิรา ยศวิไล
	อังสนา ปรีक्षा
พิสูจน์อักษร	สยมพร ภูมิกอนสาร
ออกแบบปก/ศิลปกรรม	Evolution Art

© ได้รับการอนุญาตจัดพิมพ์จากเจ้าของลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2558
ห้ามลอกเลียนส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้ มิเช่นนั้นจะถือว่าละเมิดลิขสิทธิ์และมีความผิดทางอาญา

จัดพิมพ์โดย

สำนักพิมพ์ เพชรประกาย

ในเครือบริษัท เพชรประกาย จำกัด

81 อาคารเพชรประกาย ถนนเสรีไทย แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ 10510

โทรศัพท์ 0 2540 5535 # 114 โทรสาร 0 2540 5568

Homepage : <http://www.phetpraguay.com> E-mail : feelgoodbook@hotmail.com

พิมพ์ที่

บริษัท รุ่งแสงการพิมพ์ จำกัด

372-378 ซอยเจริญนคร 46 ถนนเจริญนคร แขวงบางลำภูล่าง เขตคลองสาน กรุงเทพฯ 10600

จัดจำหน่ายโดย

บริษัท อมรินทร์ บুক เซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จنگหนอม ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย นนทบุรี 11130

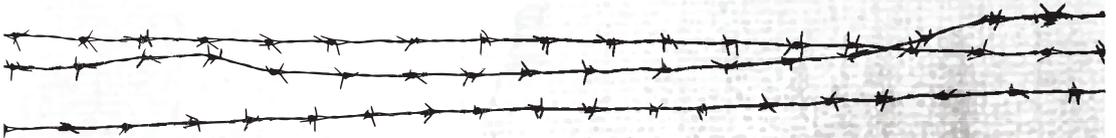
โทรศัพท์ 0 2423 9999 โทรสาร 0 2449 9561-3

Homepage : <http://www.nalin.com>

อกต์ ทุกข์ตฺ เสຍโย
ปจฺฉนา คบฺปติ ทุกข์ตฺ

ความชั่วไม่ทำเสียเลยดีกว่า
เพราะความชั่วย่อมนวดลาญในภายหลัง

พุทธภาษิต

คำนำสำนักพิมพ์

เรื่องราวในคุก โดยเฉพาะการประหารชีวิตนักโทษ เป็นเรื่องที่คุณทั่วไปอย่างเราๆไม่ค่อยได้รับรู้กันมากนัก เมื่อคุณอรรถยุท พวงสุวรรณ หรือนามปากกา ยุท บางขวาง นักเขียนฝีมือดี อดีตพี่เลี้ยงนักโทษ ประหาร ได้เขียนเรื่อง คำสารภาพสุดท้ายของนักโทษประหาร ขึ้น โดยบอกเล่าถ่ายทอดจากประสบการณ์จริง จึงกลายเป็นปรากฏการณ์ในหมู่นักอ่านและผู้ที่สนใจใคร่รู้ จนต้องพิมพ์ซ้ำมาแล้วหลายครั้ง กระนั้นประโยชน์ที่ได้จากการอ่านหนังสือเล่มนี้ก็ได้ถูกลดทอนลงตามกาลเวลา โดยเฉพาะข้อคิดเตือนใจซึ่งเป็นเจตนารมณ์ที่ผู้เขียนต้องการส่งต่อถึงผู้อ่าน ยังคงเป็นจริงและชวนขบคิดในทุกยุคสมัย

คำสารภาพสุดท้ายของนักโทษประหาร บอกเล่าเรื่องราวการประหารชีวิตนักโทษในเรื่องจำบางขวาง เริ่มจากอธิบายขั้นตอนการประหาร ซึ่งมีทั้งการยิงเป้าและฉีดสารพิษ ไปจนถึงการประหารชีวิตนักโทษแต่ละคนในคดีแตกต่างกันไป เราอาจเคยได้ยินข่าว เคยติดตามคดีเหล่านี้มาบ้าง ซึ่งส่วนใหญ่ก็นับว่าเป็นคดีดัง เป็นที่สนใจของประชาชน แต่เชื่อว่าน้อยคนนักที่จะได้สัมผัสกับตัวตนของนักโทษในคดีเหล่านี้ พวกเขามีความเป็นมา มีความรู้สึกนึกคิดอย่างไร แรงจูงใจให้ก่อเหตุคืออะไร ขณะที่ก่อคดีเหล่านั้น พวกเขาารู้สึกอย่างไร รู้สึกสำนึกผิดหรือเสียใจบ้างหรือไม่

และ...ก่อนที่จะถูกประหารชีวิต พวกเขาอยากพูดอะไรเป็นครั้งสุดท้าย

ทั้งนี้ เจตนาในการตีพิมพ์หนังสือเล่มนี้ มิได้ต้องการช่วยแก้ต่างหรือขอความเห็นใจให้กับผู้ใด ดังเช่นที่ผู้เขียนคือคุณยุทได้จำไว้ก่อนเข้าสู่เนื้อหาว่า คำบอกเล่าเหล่านี้อาจเป็นเรื่องจริงหรือเท็จก็ได้ ไม่มีผู้

ใดสามารถพิสูจน์ได้ และมีได้มีเจตนาจะลบลู่คู่มิ้นผู้ใด หรือหน่วยงานใดทั้งสิ้น เพียงแค่ต้องการนำเสนอเรื่องราวในมุมหนึ่งที่น่าน้อยคนนักจะได้มีโอกาสเข้าไปสัมผัส เพื่อเป็นความรู้ และหวังว่าจะให้ข้อคิดเตือนใจ เป็นอุทาหรณ์ให้เราได้หยุดยั้งคิด มีสติก่อนที่จะตัดสินใจทำในสิ่งที่ไม่สามารถย้อนกลับไปแก้ไขได้อีก

และที่พิเศษก็คือ ในฉบับพิมพ์ใหม่ครั้งนี้ คุณยุทธยังได้เพิ่มเนื้อหาใหม่ที่ยังไม่เคยตีพิมพ์ที่ไหนมาก่อนไว้ด้วย เป็นเรื่องราวการกลับมาทำหน้าที่พี่เลี้ยงนักโทษประหารอีกครั้ง หลังย้ายไปรับราชการที่เรือนจำอำเภอธัญบุรี ซึ่งนับว่าเป็นการทำหน้าที่พี่เลี้ยงเป็นครั้งสุดท้าย ในคดีที่นับว่าเป็นข่าวดังที่เพิ่งผ่านไปไม่กี่ปีนี่เอง

ปัจจุบัน หลายประเทศได้ยกเลิกโทษประหารไปแล้ว ส่วนประเทศไทย ยังคงเป็นข้อถกเถียงกันโดยไม่มีบทสรุปที่แน่ชัด แม้ว่า จะว่างเว้นจากการประหารชีวิตนักโทษมาหลายปี โดยต่างฝ่ายต่างก็มีเหตุผลมาสนับสนุน แน่นนอนว่าย่อมไม่อาจชี้ชัดลงไปได้ว่าใครถูกใครผิด และโทษประหารนี้สมควรถูกยกเลิกหรือไม่

แต่ไม่ว่าในอนาคตผลจะออกมาเช่นไร การทำร้ายผู้อื่นจนถึงแก่ชีวิต ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม ก็เป็นการกระทำที่ควรหลีกเลี่ยงให้ไกล แม้อีกฝ่ายจะทำร้ายเราก่อนก็ตาม หมั่นเตือนตนเองให้มีสติ ยับยั้งชั่งใจ อยู่เสมอ

เพราะแม้โทษตายจะละเว้นได้ แต่ความรู้สึกผิดบาปจะยังคงอยู่ในใจเราไปตราบนานเท่านาน

บรรณาธิการ

คำนำผู้เขียน

หนังสือเล่มนี้ที่ข้าพเจ้าเขียนขึ้นมา เป็นเรื่องจริงที่ข้าพเจ้าได้รับรู้ ได้รับฟัง และร่วมอยู่ในเหตุการณ์ตลอดเวลา ตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งเสร็จสิ้น ในการดำเนินการประหารชีวิตนักโทษเด็ดขาด ณ เรือนจำกลางบางขวาง จังหวัดนนทบุรี ซึ่งเป็นเรือนจำเพียงแห่งเดียวในประเทศไทย ที่ดำเนินการประหารชีวิตนักโทษด้วยการยิงเป้าในอดีต และการประหารชีวิตนักโทษด้วยการฉีดสารพิษในปัจจุบัน หน้าที่ของข้าพเจ้าคือ “พีเลียง” ซึ่งข้าพเจ้าจะต้องอยู่ดูแลนักโทษที่กำลังจะถูกประหารชีวิตอย่างใกล้ชิด นับตั้งแต่เริ่มเบิกตัวออกมาจากห้องขัง จนกระทั่งถึงวาระสุดท้ายแห่งชีวิต

การทำหน้าที่ “พีเลียง” ของข้าพเจ้านั้น ได้นำนักโทษไปประหารชีวิตด้วยการยิงเป้ามาแล้วทั้งสิ้น 38 ราย เป็นนักโทษชาย 37 ราย เป็นนักโทษหญิง 1 ราย และได้ำนักโทษไปประหารชีวิตด้วยการฉีดสารพิษจำนวน 3 ราย เป็นนักโทษชายทั้งหมด ซึ่งการประหารชีวิตจะด้วยการยิงเป้า หรือฉีดสารพิษ หรือจะด้วยวิธีไหนก็ตาม จุดมุ่งหมายก็คือการจบชีวิตของบุคคลที่ถูกระบุว่ากระทำความผิดร้ายแรง ไม่สมควรมีชีวิตอยู่ร่วมกับคนอื่นได้อีกต่อไป นับเป็นการลงโทษขั้นรุนแรงที่สุดของกฎหมายไทย นักโทษแต่ละรายที่ข้าพเจ้าเป็นพีเลียง นำเขาไปสู่วาระสุดท้ายของชีวิตนั้น บางรายร้องไห้ฟูมฟาย บางรายต่อสู้ดิ้นรน บางรายเล่าเหตุการณ์ในวันเกิดเหตุให้ฟัง ซึ่งข้าพเจ้าไม่อาจรู้ว่าสิ่งที่พวกเขาพูดมานั้น จะจริงหรือไม่ เหตุการณ์และคำพูดของนักโทษประหารที่ข้าพเจ้าจะเขียนต่อไปนี้ ไม่ได้มีเจตนาจะลบลู่ดูหมิ่นผู้ใด หรือหน่วยงานใดทั้งสิ้น เป็นเพียงการบอกเล่า รวมทั้งระบายความรู้สึกของนักโทษประหาร ที่ใกล้เวลาตายใน

อีกไม่กี่ปีก่อนที่ข้างหน้า อาจเป็นเรื่องจริงตามคำบอกเล่า หรือเป็นการโกหก หลอกลวงครั้งสุดท้าย เพื่อสร้างความชอบธรรมให้กับตนเอง และสร้างความเสียหายให้แก่บุคคล หรือหน่วยงานที่ตนเกลียด ทั้งนี้ ข้าพเจ้าต้องขออภัยต่อบุคคล หรือหน่วยงานที่ถูกกล่าวหาตราบเท่าที่ มา ณ ที่นี้ด้วย

หนังสือเรื่อง “คำสารภาพสุดท้ายของนักโทษประหาร” เล่มนี้ ได้ถูกตีพิมพ์มาแล้ว 9 ครั้ง ซึ่งเป็นเรื่องราวการทำหน้าที่พี่เลี้ยงของข้าพเจ้า ขณะรับราชการอยู่ที่เรือนจำกลางบางขวาง แต่สำหรับการตีพิมพ์ในครั้งนี้ มีเพิ่มเติมการทำหน้าที่พี่เลี้ยงของข้าพเจ้า ขณะที่ย้ายไปรับราชการอยู่ที่เรือนจำอำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี นับเป็นพี่เลี้ยงนักโทษประหารจากเรือนจำอื่นคนแรก ที่มีคำสั่งของกรมราชทัณฑ์ ให้ไปปฏิบัติหน้าที่นี้ ซึ่งเป็นการทำหน้าที่พี่เลี้ยงครั้งสุดท้ายของข้าพเจ้า ก่อนลาออกจากราชการ เพื่อทำงานส่วนตัว

ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเรื่องราวต่างๆ เหล่านี้ จะสามารถเตือนสติแก่คนทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ที่คิดจะกระทำผิดกฎหมายในรูปแบบต่างๆ เช่น ปล้น ฆ่า ช่มชู้ และการค้าขายยาเสพติด ซึ่งกำลังแพร่ระบาดอย่างมากในปัจจุบัน จะได้หันเหตรงต่อโทษทัณฑ์ในความผิดที่คิดจะกระทำ รวมทั้งผู้ที่ได้กระทำความผิดไปแล้ว จะได้คิดกลับตัวกลับใจ เป็นคนดีของสังคม ก่อนที่จะต้องกลายเป็นนักโทษประหารรายต่อไป ตามโทษทัณฑ์อันสูงสุดนี้ครับ

ยุทธ บางขวาง

คำนิยาม

คุณอรรถยุท พวงสุวรรณ หรือ เจ้าของนามปากกา “ยุท บางขวาง” เป็นอดีตเพื่อนร่วมงานของผมเมื่อครั้งที่เราทั้งคู่รับราชการ อยู่ที่กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม คุณยุทเป็นเจ้าของพนักงานราชทัณฑ์ ชั้นเยี่ยม มีความรู้ความสามารถ ซื่อสัตย์สุจริต และมีความมุ่งมั่นตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่อย่างดียิ่ง ด้วยความเรียบร้อยเสมอมา ประสบการณ์สำคัญที่คุณยุทมีไม่เหมือนคนอื่น ก็คือประสบการณ์ในการเป็นพี่เลี้ยง นักโทษประหาร ทั้งจากการประหารด้วยการยิงเป้า และการประหารด้วยการฉีดยาพิษ รวม 41 ราย

ในวันจันทร์ที่ 18 มิถุนายน 2561 ในขณะที่ผมดำรงตำแหน่ง อธิบดีกรมราชทัณฑ์ ได้มีการประหารชีวิตนักโทษประหาร ชื่อ นักโทษชายธีรศักดิ์ หลงจิ ที่เรือนจำกลางบางขวาง ซึ่งผมได้ขอร้องเป็นการส่วนตัวให้คุณยุทมาทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงนักโทษประหารเป็นครั้งสุดท้ายสำหรับนักโทษประหารรายล่าสุด (ซึ่งอาจจะยังมีใ้รายสุดท้าย เนื่องจากประเทศไทยยังมิได้มีการยกเลิกการลงโทษประหารชีวิต) ซึ่งคุณยุทก็ได้ปฏิบัติหน้าที่ในครั้งนั้นอย่างเรียบร้อย

การฆ่าคน หรือพรากชีวิตผู้หนึ่งผู้ใด ไปจากพ่อแม่ ญาติพี่น้อง และครอบครัวของเขานั้น ไม่ใช่เรื่องง่ายที่ทุกคนสามารถจะกระทำได้ แม้จะเป็นการประหารชีวิตตามคำพิพากษาของศาลตามอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานราชทัณฑ์อย่างถูกต้องตามกฎหมายก็ตามที

สำหรับผม ผู้ซึ่งเมื่อไม่กี่ปีก่อนหน้านี้ ได้เคยดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ซึ่งต้องเดินทางไปประชุมชี้แจงทั้งในและ

ต่างประเทศเกี่ยวกับเรื่องแผนสิทธิมนุษยชน ซึ่งมีหัวข้อเรื่องการยกเลิกโทษประหารชีวิตอยู่ด้วย ก็ยิ่งรู้สึกไม่ค่อยสบายใจ เพราะทราบว่าคงจะมีผลกระทบต่อสถานะและเครดิตการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประเทศไทยในสายตานักสิทธิมนุษยชนทั้งในและนอกประเทศ

แต่หน้าที่สำคัญเหนือสิ่งอื่นใด การบังคับโทษประหารชีวิตเป็นอำนาจหน้าที่โดยตรงที่ถูกกำหนดไว้ในกฎหมายอย่างชัดเจน ผมในฐานะผู้รับผิดชอบสูงสุดของหน่วยงานในขณะนั้นจึงไม่มีทางเลือกอื่น นอกจากปฏิบัติตามคำพิพากษาของศาลให้สำเร็จลุล่วงไปให้ได้อย่างเรียบร้อย และราบรื่น ซึ่งคุณยุทธก็เป็นสมาชิกคนสำคัญของกรมราชทัณฑ์ที่ได้มีส่วนช่วยอย่างสำคัญให้ภารกิจดังกล่าวสำเร็จเสร็จสิ้นลงไปได้

ผมขอขอบคุณ และขอแสดงความชื่นชมผู้เขียนหนังสือเล่มนี้ คือ คุณอรุณยุทธ พวงสุวรรณ หรือ ยุทธ บางขวาง ที่ได้ถ่ายทอดเรื่องราวและบรรยากาศออกมาอย่างชัดเจน ไม่ปรุงแต่งเกินจริง อีกทั้งมีเจตนาและวัตถุประสงค์ที่ดีในการเล่าเรื่องเพื่อให้เป็นวิทยาทาน ด้วยจิตใจที่ดีงาม มีความเห็นอกเห็นใจ และเข้าใจผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายอย่างถ่องแท้ทั้งในทางโลกและทางธรรม

หวังว่าผู้อ่านคงจะได้รับประโยชน์ในการอ่านหนังสือเล่มนี้ตามสมควร

พ.ต.อ.ณรัชต์ เศวตนันทน์
อธิบดีกรมราชทัณฑ์ คนที่ 35

คำนิยม

ชีวิตหลังกำแพงของผู้ต้องขัง เป็นเรื่องที่สังคมภายนอกให้ความสนใจและอยากรู้ถึงความเป็นไปในการใช้ชีวิตของผู้ต้องขังในเรือนจำ การประหารชีวิตถือเป็นการลงโทษที่มีมาตั้งแต่โบราณกาล ตามหลักอาชญาวิทยาแล้ว การประหารชีวิตถือเป็นการป้องปรามการกระทำผิดของคนในสังคม ให้ดำรงตนอยู่ในกฎหมายและระเบียบสังคมที่กำหนดไว้ หลายครั้งที่การประหารชีวิตสร้างผลกระทบในวงกว้างและเป็นประเด็นทางสังคมว่า การลงโทษรูปแบบนี้ยังคงดำรงอยู่ในสังคมไทยหรือไม่ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับว่าผู้วิพากษ์วิจารณ์คือผู้ที่มีความสัมพันธ์รูปแบบใดต่อโทษประหารชีวิต

หนังสือเรื่อง “คำสารภาพสุดท้ายของนักโทษประหาร” ซึ่งผู้เขียนเป็นผู้ที่อยู่ในอาชีพงานราชทัณฑ์มาเกือบตลอดชีวิต เป็นผู้มีประสบการณ์ตรงในการทำงานด้านการประหารชีวิตนักโทษ สามารถสื่อสารความเป็นไปของโทษประหารชีวิตและสอดแทรกแนวคิดผ่านมุมมองของการปฏิบัติงานจริงได้อย่างตรงไปตรงมา ในฐานะของผู้บริหารกรมราชทัณฑ์ ผมมีความเชื่อมั่นว่า หนังสือเล่มนี้ จะเป็นตัวแบบที่ดีในอรรถาธิบายของการนำเสนอประสบการณ์จริงของนักโทษประหารชีวิต สู่สายตาของประชาชนในสังคม เพื่อสร้างการรับรู้ในมิติของที่มาในการกระทำความผิด การดูแลนักโทษประหารชีวิต ขั้นตอนการประหารชีวิต และความรู้สึกของนักโทษประหารชีวิตในวาระสุดท้ายก่อนที่พวกเขา

เขาจะจากโลกนี้ไป ความพิเศษของหนังสือเล่มนี้ยังเป็นการถ่ายทอด
อารมณ์ผ่านตัวอักษรที่ร้อยเรียงได้อย่างเรียบง่าย ซึ่งผู้อ่านสามารถ
เข้าใจได้ในบริบทของนักโทษประหารชีวิตที่สื่อสารถึงบุคคลภายนอก
ได้อย่างมีอรรถรส

สิ่งสำคัญที่สุดในหนังสือเล่มนี้ คงเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกของ
นักโทษประหารชีวิต ที่เอาชีวิตของตนเองมาเป็นบทเรียนในกระบวนการ
ยุติธรรมให้กับผู้คนในสังคม ขอขอบคุณและอุทิศส่วนกุศลให้แก่บุคคล
เหล่านี้ ที่การกระทำผิดจนถึงการรับโทษประหารชีวิตของพวกเขา
สามารถส่งต่อผลลัพธ์ในการป้องปรามการกระทำผิดของคนในสังคม
ได้อีกจำนวนมาก เป็นความเจ็บปวดของนักโทษประหารชีวิตที่สร้าง
ความสวยงามและความปลอดภัยให้กับสังคมบนโลกใบนี้ไปอีกแสนนาน

นายสิทธิ สุธีวงศ์

รองอธิบดีกรมราชทัณฑ์

คำนิยม

หนังสือเล่มนี้พิมพ์ครั้งนี้ครั้งที่ 10 หนังสือที่พิมพ์ถึง 10 ครั้ง ต้องขอคารวะผู้เขียนว่าขั้นเทพ ยิ่งเทพกว่านั้นก็คือฉบับที่พิมพ์ครั้งที่ 1-9 หาซื้อไม่ได้ ถ้าผมจะให้นิยามหนังสือเล่มนี้ว่า best seller ตลอดกาลเล่มหนึ่งของประเทศ คงไม่มีใครค้าน และขั้นขั้นเป็นหนังสืออ้างอิงสำหรับเขียนวิทยานิพนธ์หรือตำราได้เลย ในฐานะที่ผมเติบโตทางราชการ ตำรวจ ในสายงานสืบสวนตั้งแต่ชั้นยศ.ต.ต. ทำหน้าที่หัวหน้าสายสืบ ในสถานีตำรวจนครบาลหลายแห่ง อีก 7 ปีในกองกำกับการสืบสวน ตำรวจนครบาลพระนครเหนือ และต่อมาขึ้นดำรงตำแหน่งสารวัตรสืบสวน สถานีตำรวจนครบาลมักกะสัน จนเป็นผู้กำกับการทำหน้าที่อาจารย์ภาควิชาสืบสวนสอบสวน กองบัญชาการโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เข้าสู่ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และเมื่ออายุ 41 ผมลาออกจากราชการ เพื่อรับตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรี เข้าสู่การเมืองเต็มตัว จนปัจจุบัน ผมเองหลังจากจบจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจแล้วได้ไปศึกษาต่อทาง Criminal justice ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา และไปฝึกอบรมอีกหลายหลักสูตรหลายรอบ ที่ผมอาร์มภบทถึงตัวผมยาวหน่อยคือผมอยากจะทำบอกว่า งานในหน้าที่ผมที่เป็นหลักคือสืบสวนจับกุมคนร้ายสำคัญที่ก่อคดีอุกฉกรรจ์ ในระดับพาดหัวหน้าหนังสือพิมพ์กล่าวแบบรวบรัดคือ ผมทำหน้าที่ส่งนักโทษไปให้คุณอรรถยุทธประหาร

ผมได้มีโอกาสอ่านหนังสือเล่มนี้ในยุคพิมพ์ครั้งแรกๆ ได้อ่านอีกหลายหนด้วยความสนใจเป็นพิเศษ เพราะมีเนื้อหาโดยตรงเกี่ยวเนื่องกับงานตำรวจ ในหน้าที่ของผม งานการสอน และระบบ Criminal justice ของไทย ทั้งระบบ ตำรวจ อัยการ ศาล ราชทัณฑ์ ที่ผมต้องขอยกย่องชมเชยผู้เขียนเป็นพิเศษคือ คนอะไร “เขียนเรื่องจริงได้เหมือนนิยาย”

เวลาอ่านการประหารชีวิตนักโทษแต่ละตอนจบลง ก่อให้ผมเกิดอารมณ์ 2 ขั้ว ผมขอพูดความจริงสั้นๆ ง่ายๆ ไม่โลกสวย หรือประดิษฐ์ถ้อยคำ ไตๆ ทั้งสิ้น อารมณ์ขั้วแรกคือด้านมืดของผม ชีวิตตำราผม ผมจับกุม คนร้ายเลวๆ ชั่วๆ มามาก หลายครั้งหลายหนอยากจะทำให้มันตายอยู่ ตรงนั้น ไม่ต้องมาขึ้นโรงขึ้นศาลให้เสียเวลา แต่ผมไม่ทำ อยาก แต่ไม่ทำ ด้านมืดของผมคือมันรู้สึกสะใจ สาแก่ใจ ที่นักโทษผู้นั้นรับกรรมชั่วที่ก่อไว้ ด้านสว่างของผมบอกว่า เรายังมีระบบกระบวนการยุติธรรม จับกุม ตัวได้แล้วปล่อยเข้าไปในระบบ ระบบจะจัดการเองแบบยุติธรรม ผม มีหน้าที่จับกุมไปตามข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน...แค่นั้น ด้านสว่าง ของผม มันรู้สึกเศร้า รู้สึกสะเทือนใจ รู้สึกสงสารครอบครัวของนักโทษ ประหารทั้งหลายเหล่านั้น ออกเขาออกเราประมาณนั้น ผมเองเป็นทั้งนัก อ่านนักเขียนที่มีประสบการณ์พอควร มีหนังสือมากมายทั้งไทยเทศใน โลกวรรณกรรมนี้ ที่อ่านแล้วเฮฮาสนุกสนาน อ่านแล้วโคกเศร้าน้ำตา ไหลพรากๆ อ่านแล้วสยดสยองสะเทือนขวัญ อ่านแล้วเร้าอารมณ์แบบ Erotic ฯลฯ แต่ไม่มีหนังสือเล่มไหนเลยที่ผมอ่านแล้ว เครียด เหมือน อ่านหนังสือเล่มนี้ คือมันทั้งสะใจและสะเทือนใจ เขียนได้ยังไง อรรถยุกท พวงสุวรรณ (จอมยุทธ์ ยุทธ บางขวาง ของจริง)

หมายเหตุ ส่วนตัวผมต่อต้านโทษประหารชีวิต ขอภัยที่ผม ไม่ได้กล่าวประวัติผู้เขียนและผลงาน เพราะทั้งคำนำและคำนิยมของท่านอื่นๆ ได้กล่าวไว้เรียบร้อยแล้ว

ณ บ้านสวนคลองทุเรียน แกลง ระยอง 10/สค/65

รศ.พ.ต.อ.พณาเจือเพ็ชร ฤกษ์นระชา
อาจารย์ภาควิชาสืบสวนสอบสวน กองบัญชาการโรงเรียนนายร้อยตำรวจ
ที่ปรึกษารัฐมนตรีกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (3 สมัย)
เลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
สมาชิกวุฒิสภา จ.ระยอง 2549

คำนิยาม

หนังสือ “คำสารภาพสุดท้ายของนักโทษประหาร” เรื่องจริงจากประสบการณ์ตรงของ “ยุทธ บางขวาง” อดีตพี่เลี้ยงนักโทษประหาร

ผมได้เคยร่วมทำงานกับคณะกรรมการประหารชีวิต มีหน้าที่ในการตรวจพิสูจน์ยืนยันประวัติและตัวบุคคลที่มีคำสั่งให้ประหาร ได้ติดตามผลงานของ “ยุทธ บางขวาง” ทั้งหนังสือ “คำสารภาพสุดท้ายของนักโทษประหาร” และหนังสือเล่มอื่นๆ รวมทั้งติดตามการที่ “ยุทธ บางขวาง” ได้ไปบรรยายให้ข้อคิด ข้อเตือนใจ ก่อนที่จะก้าวพลาดไป และได้ยกถึงตัวอย่างการดำรงชีวิตเมื่อสิ้นอิสรภาพในเรือนจำ ทำให้หลายหน่วยงานและผู้สนใจขอให้ช่วยไปบรรยายให้กับวัยหนุ่มเสียได้ทราบถึงพิษภัยและผลที่ตามมา

“ยุทธ บางขวาง” ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่พี่เลี้ยงนักโทษประหารชีวิตทั้งด้วยการยิงเป้า และด้วยการฉีดยาพิษ ทำให้ได้เห็นขั้นตอนการประหารของแต่ละวิธี ได้เล่าประสบการณ์ถึงกรณีที่หากผลของการกระทำผิดถึงที่สุด ถูกตัดสินให้ต้องรับโทษประหารชีวิตแล้วจะต้องได้รับการปฏิบัติเช่นไร ความทุกข์มิใช่เกิดเพียงตัวผู้กระทำ แต่ส่งผลความเดือดร้อนไปถึงญาติพี่น้องผู้เกี่ยวข้องไปด้วย ได้เล่าถึงความรู้สึก ความคาดหวังของนักโทษประหาร จวบจนวาระสุดท้าย จากการถ่ายทอดประสบการณ์นี้ ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะช่วยสนับสนุนอย่าเตือนไม่ให้หลายๆ คนต้องก้าวพลาดจนเกิดเหตุการณ์ดังกล่าว

หนังสือ “คำสารภาพสุดท้ายของนักโทษประหาร” เล่มนี้ เป็นมากกว่าการเล่าเรื่องราวการปฏิบัติงาน การดำเนินชีวิตของบางคน ที่อาจต้องเข้ามาในบางสถานภาพ เป็นการให้สติทั้งตนเองและผู้เกี่ยวข้อง ได้ช่วยกันใช้ความระมัดระวังอย่าเตือนใจไม่ให้เกิดพลาดไป โดยเฉพาะในโลกแห่งเทคโนโลยีในปัจจุบัน อาจเป็นปัจจัยง่ายต่อการก่อให้เกิดเหตุได้ดังกล่าว และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผมขอชื่นชมที่สามารถถ่ายทอดประสบการณ์จากเรื่องจริง คั่นคว้าข้อเท็จจริงจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ที่สามารถใช้เป็นหลักฐานได้ นับว่าเป็นประโยชน์และน่าติดตามครับ

พ.ต.ท.โกมล ยิ้มเป็นใย
อดีตหัวหน้าชุดพิมพ์ลายนิ้วมือ
และตรวจสอบประวัตินักโทษประหาร
กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

คำนิยาม

คำนิยามนี้สำหรับพี่ชาย...

พี่ยุทธ บางช่วงครับ

ผมรู้จักพี่ยุทธมานานนับ 20 ปี ตั้งแต่ทำรายการย้อนรอย...สมัยอยู่ ITV หลังจากนั้นก็มีมาร่วมงานกันอีกในรายการ บางอ้อ...และอื่นๆ อีกมากมาย

เรื่องราวที่พี่ยุทธถ่ายทอด เป็นประสบการณ์ที่น้อยคนนักจะได้สัมผัส...เป็นโลกที่ลึกลับและหลายคนก็เกรงกลัว...ไม่เคยและไม่คิดอยากจะไปสัมผัส...นั่นคือโลกหลังกำแพงคุก...ด้วยภาระหน้าที่ที่พี่ยุทธรับผิดชอบ...จึงเป็นหน้าที่ที่หนักหน่วงและเสี่ยงอันตราย...ที่สำคัญ มีเดิมพันสูงมาก...หน้าที่ของพี่ยุทธในโลกของเรื่อนจำกันว่าน่าสนใจแล้ว...แต่อีกภาระหน้าที่หนึ่งที่มีความน่าสนใจมากไปกว่านั้นคือ หน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงนักโทษประหาร...ซึ่งมีไม่กี่คนที่ทำหน้าที่นี้ได้อย่างสมบูรณ์...และพี่ยุทธก็เป็นหนึ่งในคนที่ทำหน้าที่นั้น...จนผมตั้งฉายาให้กับเขาว่า “พี่เลี้ยงนักโทษประหารมือ 1 ของกรมราชทัณฑ์” และแน่นอนว่าเรื่องราวที่น่าสนใจของการเป็นพี่เลี้ยงนักโทษประหารนั้น จึงไม่มีใครสามารถถ่ายทอดเรื่องราวและรายละเอียดในเชิงลึกได้เท่ากับพี่ชายของผมคนนี้อีกแล้ว... เรื่องราวที่จะเป็นตำนานและประวัติศาสตร์ของการประหารชีวิตในประเทศไทยจึงอยู่ในความทรงจำของบุคคลท่านนี้อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้... และแน่นอนว่า เมื่อผมหยิบเรื่องราวเหล่านี้มาทำเป็นคอนเทนต์

ในช่อง YouTube หนุ่มคกงระพัน official เรื่องราวของพี่ยุทธ บางช่วง ก็จะเป็นวิดีโอยอดนิยามอันดับหนึ่งเสมอ... ดังนั้น “คำสารภาพสุดท้าย ของนักโทษประหาร” ที่ถูกตีพิมพ์มานับ 10 ครั้งแล้วจะวางตลาดอีกครั้ง... ผมต้องขอบอกว่าเป็นงานเขียนที่คุณคงหาอ่านจากที่ไหนไม่ได้... เพราะการประหารชีวิตในลักษณะนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงไปในรูปแบบ ใดหน้อย่างไร? ไม่มีใครทราบได้...หรืออาจมีการยกเลิกไปในอีกไม่นานนี้ ก็เป็นได้...ดังนั้น นี่จึงเป็นอีกหนึ่งบันทึกทางประวัติศาสตร์ที่หาอ่านได้ ยากยิ่งครับ

หนุ่ม คกงระพัน

สารบัญ

๓๙ ราชานามเพชฌฆาตยิงเป้าของเรือนจำกลางบางขวาง 23

๓๙ ขั้นตอนและวิธีการประหารชีวิตด้วยการยิงเป้า 29

๓๙ ขั้นตอนและวิธีการประหารชีวิตด้วยการฉีดสารพิษ 47

๓๙ สมศักดิ์ พรนารายณ์ นักปมจีนจากลุ่มน้ำโจง 61

๓๙ ตำรวจ โตสุข เขาขอให้ผมช่วยราชการ 77

๓๙ พันธุ์ สายทอง ผู้มีนางเอกในดวงใจ 89

๓๙ เตชะ สุวรรณสุข ผมไม่ได้ทำนองุ่น 109

๓๙ วาด ชุนจันทร์ แค้นต้องเผา 127

๓๙ แก้ว ปิ่นหยัด ผมเมาไปหน่อย 139

๓๙ อุทัย กัญชนะกาญจน์ ผมแค่ชีวิตเดียว คุ่ม 151

๓๙ นพดล แยกเต่า ผู้ถูกทนายหึงคดี 163

๓๙ สมคิด วรรณโชติ หนี 10 ปี ยังไม่พ้น 177

๓๙ อนันต์ โคตรสมบัติ จอมโหดแห่งบรปือ 189

๓๙ สุรศักดิ์ ยึดช้าง ผมมันดวงช่วย 201

๓๙ อำนาจ เอกพจน์ ผมทำเพื่อทดแทนบุญคุณ 215

๓๙ สมพร เขยขึ้นจิตร ผมทำจริง 231

๓๙ สมัย ปานอินทร์ เจ้าแม่สื่อ 4 245

๓๙ ประยุทธ์ ผลพันธุ์ นึกว่าได้ภัยแล้ว 259

๓๙ ตะปอยโฮ อย่าซ่อมผมอีกเลย 271

๓๙ ลาวิน ไอ้นือทไทยพีเพิล 285

๓๙ สมคิด นามแก้ว ยาบ้ารายแรก	295
๓๙ ลี ยวน กวง, ชู ชิน ก้วย, บุญเกิด จิตรปรางณี แก๊งค์ยาข้ามชาติ	309
๓๙ วิเชียร แสนมหาภัย ผมนั้นแค่รายย่อย	323
๓๙ รอมาลี ตาเย๊ะ ผู้จ้างวานฆ่า	335
๓๙ สุชาติ ท้าวคำหลง ชาติ คอนวอย	347
๓๙ ไปร่ง เกตุศิริ ผมอยากคุยกับนักข่าว	361
๓๙ อำไพ ไสโพธิ์ เมมาแล้วมีอารมณ์	373
๓๙ เฉลิม คงนก ช่วยชีวิตเพื่อประหาร	387
๓๙ ชีพ รอดแก้ว โหดกว่าผมทำไมไม่ตาย	399
๓๙ ถวิล หมั่นสาร ผมคิดว่ากรรมเก่า	411
๓๙ สุรกิจ ลิ้มเจริญวงศ์ สารวัตรครีช่วยผมด้วย	425

๓๙ จาย ส่างออ, กุลชนก อินทศรราช, เนตรน้อย ส่างคิด
โทษกันให้วุ่น 439

๓๙ สุชาติ นาคชาตรี ดีใจที่ลูกชายยกฟ้อง 453

๓๙ คง สุเพื่อน เขมรพลัดถิ่น 465

๓๙ วินัย นาคพันธ์ ขอเกิดเป็นลูกผู้พิพากษา 477

๓๙ ยูโซ่ป เมืองเล่ง ถึงป่วยก็ต้องทำ 487

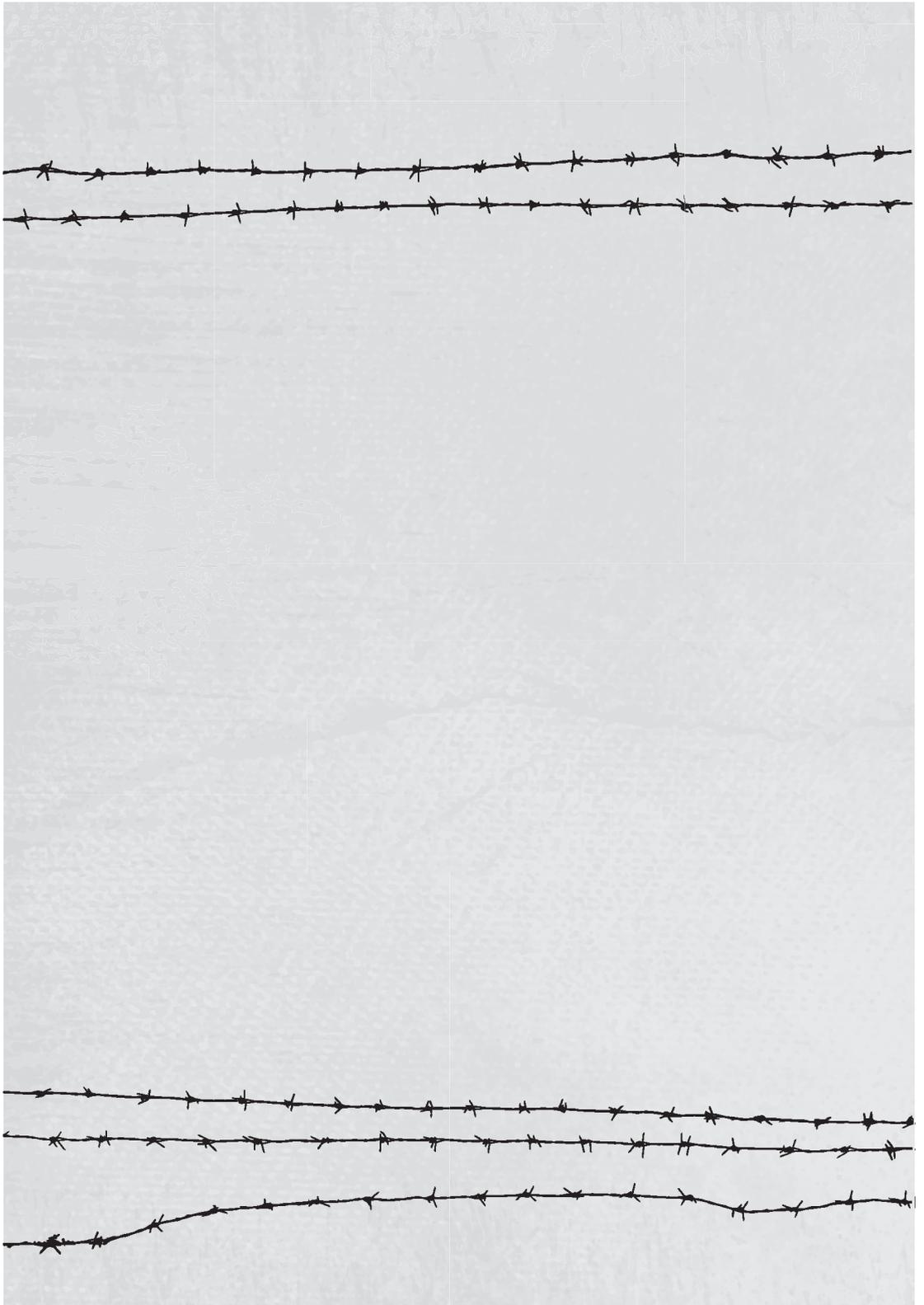
๓๙ ส้มเกลี้ยง สร้อยพलय ค่อมผู้นำสงสาร 497

๓๙ จิรวัดน์ พุ่มพฤษ, บัณฑิต เจริญวานิช
ผู้ค้ายาที่ต้องจบชีวิตด้วยยา 511

๓๙ อีรศักดิ์ หลงจี หรือมิก โศภพลา
นักโทษประหารรายสุดท้ายของข้าพเจ้า 529

๓๙ ข้อคิดก่อนจาก 556

๓๙ ประวัติผู้เขียน 558

**รายงานพิเศษสุดยั้งเป้า
ของเรือดำกลางบางขวาง**

1. นายทิพย์ มียศ

ตั้งแต่ 12 กันยายน พ.ศ. 2478 ถึง 30 ตุลาคม พ.ศ. 2486
จำนวน 44 ราย

2. นายเหรียญ เพิ่มกำลังเมือง

ตั้งแต่ 5 มกราคม พ.ศ. 2482 ถึง 31 สิงหาคม พ.ศ. 2499
จำนวน 53 ราย

3. นายเพี้ยน คนแรงดี

ตั้งแต่ 16 มกราคม พ.ศ. 2502 ถึง 31 ตุลาคม พ.ศ. 2517
จำนวน 44 ราย

4. นายม่วย จ้อยเจริญ

ตั้งแต่ 26 กรกฎาคม พ.ศ. 2503 ถึง 16 ตุลาคม พ.ศ. 2517
จำนวน 54 ราย

5. นายประถม เครือเฟ่ง

ตั้งแต่ 14 เมษายน พ.ศ. 2520 ถึง 3 กรกฎาคม พ.ศ. 2527
จำนวน 36 ราย

6. นายธัญญ์ จันทร์โอทาน

ตั้งแต่ 26 สิงหาคม พ.ศ. 2520 ถึง 26 พฤศจิกายน พ.ศ. 2530
จำนวน 32 ราย

7. นายเรียบ เทียมสระคู

ตั้งแต่ 26 สิงหาคม พ.ศ. 2520 ถึง 26 สิงหาคม พ.ศ. 2520
จำนวน 1 ราย

8. นายเชาวเรศน์ จารุบุญย์

ตั้งแต่ 23 พฤศจิกายน พ.ศ. 2527 ถึง 18 ตุลาคม พ.ศ. 2546
จำนวน 44 ราย

9. นายสนั่น บุญลอย

ตั้งแต่ 5 พฤศจิกายน พ.ศ. 2540 ถึง 29 ตุลาคม พ.ศ. 2541
จำนวน 1 ราย

10. นายประยุทธ สนั่น

ตั้งแต่ 21 มิถุนายน พ.ศ. 2542 ถึง 23 พฤศจิกายน พ.ศ. 2542
จำนวน 5 ราย

11. นายพิทักษ์ เนื่องสิทธิ์

ตั้งแต่ 18 เมษายน พ.ศ. 2544 ถึง 18 ตุลาคม พ.ศ. 2546
จำนวน 5 ราย

รวมนักโทษที่ถูกประหารชีวิตด้วยการยิงเป้าทั้งสิ้น 319 ราย เป็นชาย 316 ราย เป็นหญิง 3 ราย (ไม่นับผู้ที่ถูกประหารชีวิตด้วยการยิงเป้าโดยทหารและตำรวจ ตามคำสั่งของคณะปฏิวัติ และคำสั่งนายกรัฐมนตรี ซึ่งมีจำนวนหลายราย)

หมายเหตุ...นายเหรียญ เพิ่มกำลังเมือง เคยเป็นเพชรฆาตใช้ดาบประหารชีวิตนักโทษมาก่อน (เพชรฆาตที่ใช้ดาบคนสุดท้าย) แล้วเลิกทำหน้าที่เพชรฆาตไป ภายหลังได้กลับมาเป็นเพชรฆาตอีกครั้ง โดยใช้ปืนทำการประหารชีวิตที่เรือนจำกลางบางขวาง

รายชื่อนักโทษผู้หญิงที่ถูกประหารด้วยการยิงเป้า ของประเทศไทย

1. น.ญ.โย สนบำรุง

คดีจ้างวานให้ปล้นและฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา
ประหารเมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2485

2. น.ญ.กิ่งแก้ว รอสุงเนิน

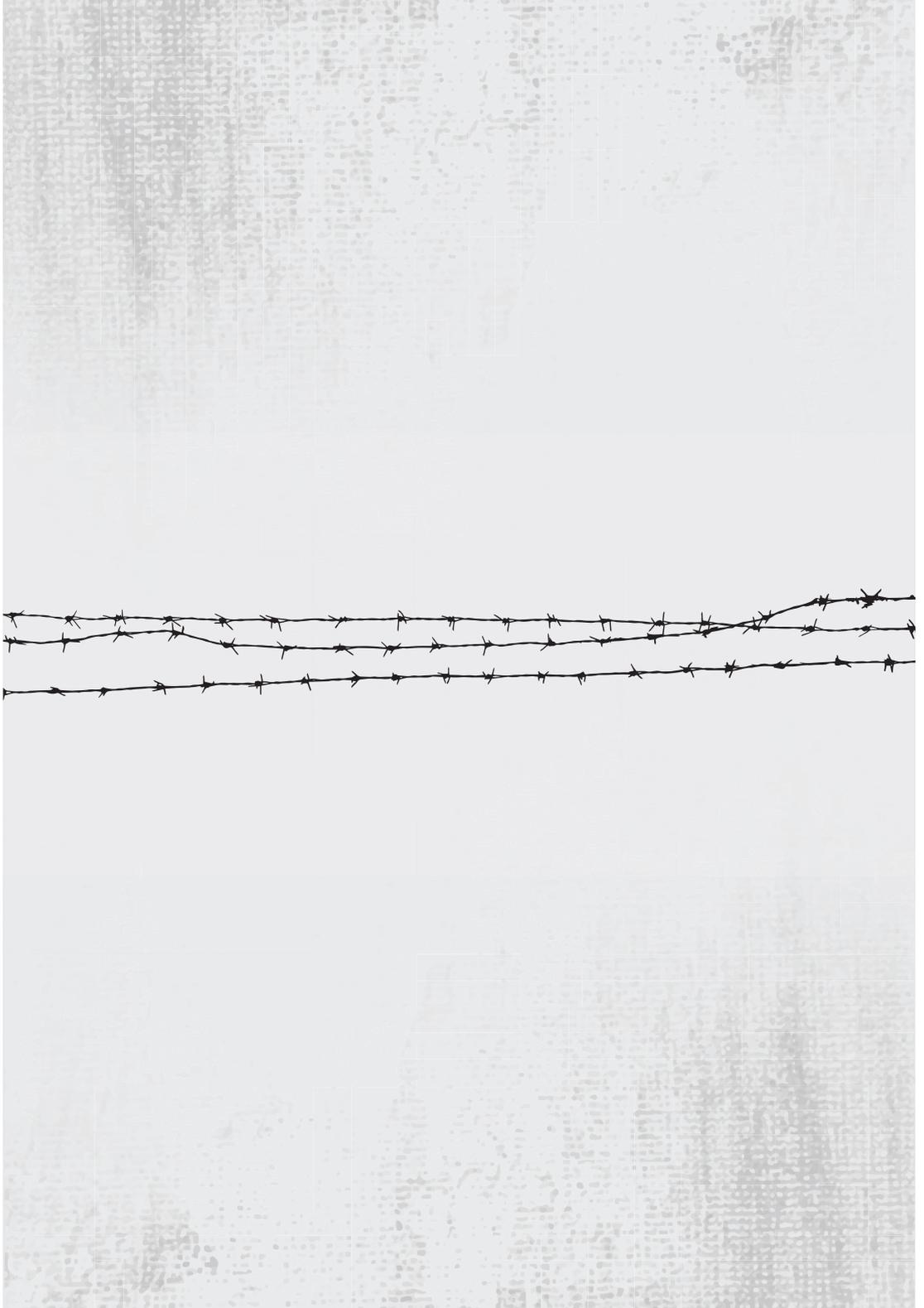
คดีร่วมกันเรียกค่าไถ่และฆ่าคนตายโดยเจตนา
ประหารเมื่อวันที่ 13 มกราคม พ.ศ. 2522

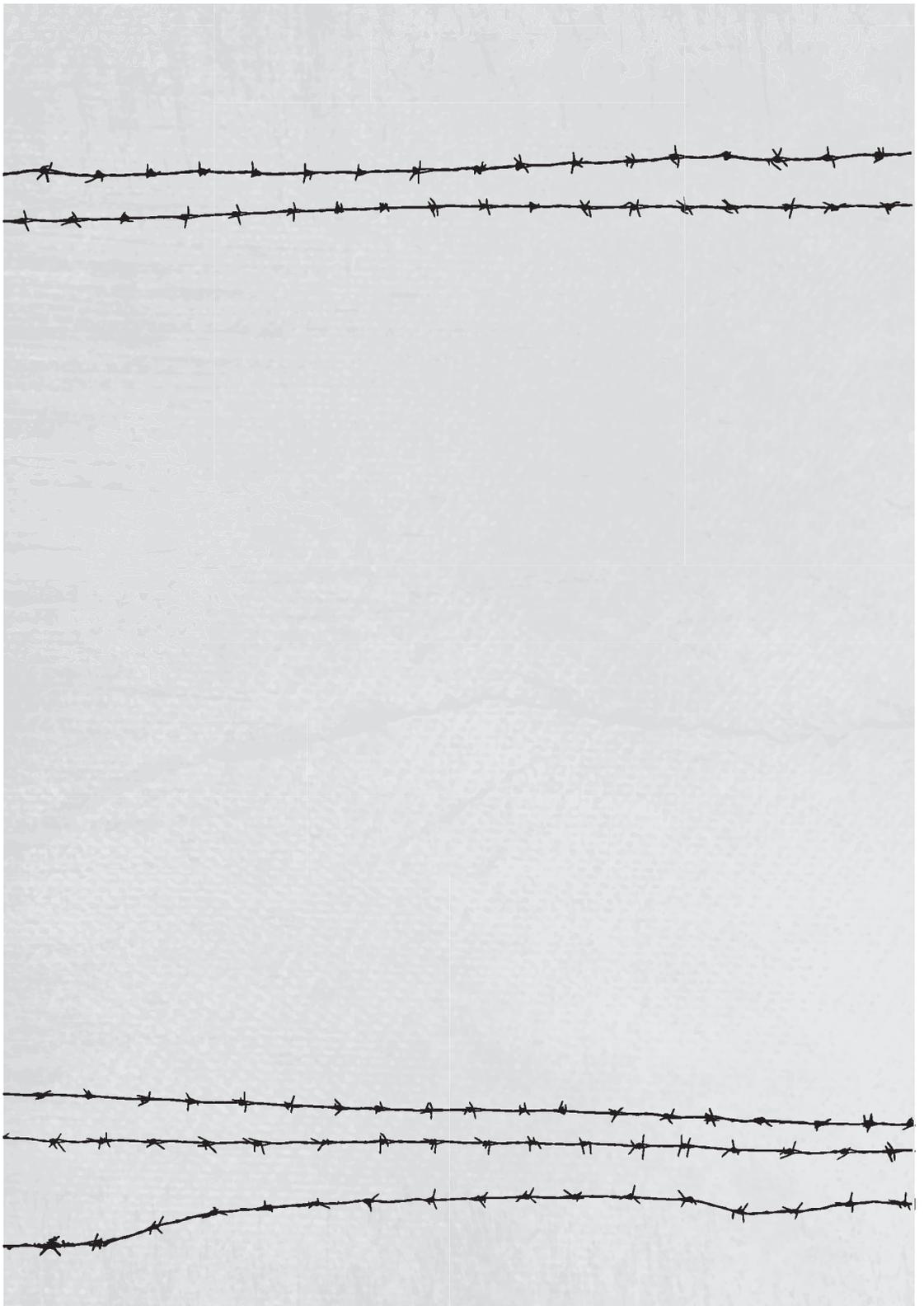
3. น.ญ.สมัย ปานอินทร์

คดีพ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ผงขาว)
ประหารเมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน พ.ศ. 2542

การประหารชีวิตด้วยการยิงเป้าสิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 18 ตุลาคม พ.ศ. 2546 โดยเปลี่ยนมาใช้วิธีประหารชีวิตด้วยการฉีดยาและสารพิษ ตามมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2546 เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม พ.ศ. 2546 และ ได้ทำการประหารชีวิตด้วยการฉีดยาและสารพิษครั้งแรกเมื่อวันที่ 12 ธันวาคม พ.ศ. 2546 มีนักโทษที่ถูกประหารด้วยวิธีการใหม่นี้ครั้งแรก จำนวน 4 ราย เป็นนักโทษชายทั้งหมด

**ขั้นตอนและวิธีการ
ประหารชีวิตด้วยการยิงเป้า**

